

Élre álltunk a győzelmünkkel

A Mitropa kupa hétvégi, olaszországi megmérettetésén nem talált legyőzőre, a kétkerék meghajtásúak között Ifj. Kanyik Anti és Nyirfás Julcsi, miközben a 200 párost számláló mezőnyben is csodálatosan helytálltak, méltóképpen képviselték hazánkat, a Rallye Citta di Bassano-n, egyedüli magyar párosként. A szenzációsan sikerült futamon ráadásul óriási lépést tett Anti és Juli a kategória bajnoki címe felé, amiben még az egyik gyorsasági szakasz „jelképnek” számító róka sem tudta őket megakadályozni, és maximális pontszámmal tértek haza az olasz versenyről.

Azzal búcsúztunk el legutóbbi beszélgetésünk végén, csütörtökön este, a Rallye Citta di Bassano helyszínéről, hogy a péntek délutáni shakedown-ra és az azt követő rajtceremóniára készülődtünk. Nagyjából 50 páros vett részt a kb. 1,7 kilométeres bemelegítő gyorsaságin, amin a visszafordítóktól kezdve, a szűk kanyarokon át, a tempósabb részekig mindent megtalálhattunk. Ötször mehettünk rajta, és nagyon hasznosnak éreztük, hogy a rajt előtt egy kicsit autózhattunk versenytempóban, felvehettük a ritmust, és próbálgathattuk az ezúttal is szenzációsan működő Hankook gumikat. Azért is jött jól nekünk ez a kis teszt, mert az autónkon előjött egy kisebb hiba, amit a szerelőink, a PH Sport szakembereivel együtt sikeresen elhárítottak, amiért külön köszönettel tartozunk a PH Sport csapatának.

A jó hangulatú és színvonalas rajtceremónia után szombaton összesen nyolc gyorsasági várt ránk, egész pontosan reggel 7 órától, este 22 óráig. Négy különböző pályán autóztunk két-két alkalommal, de kivétel nélkül mindegyik brutálisan kemény volt. Szervizelésre mindig két szakasz megtétele után nyílt lehetőség, de viszonylag szűkre volt szabva ez az időintervallum, mert egyszer 15 illetve háromszor 20 perc állt összesen a rendelkezésünkre. Az első szakaszt nyugodtan nevezhetjük a rallye sport egyetemének. A Valstagna nevű gyorsasági valóban rászolgált erre az elnevezésre. Legalább húsz visszafordítót kellett legyűrnünk a 12

kilométeres pályán. Emellé persze jutott bőven derékszögű kanyar, valamint tempós rész is, nem mellékesen a szakadékoktól csak a szalagkorlát választott el minket, vagy néha az sem. Az egyik oldalon száz méteres sziklák magasodtak, a másik oldalon pedig a mélységbe lehetett lenézni, így aztán nem lehet egyik itthoni pályához sem hasonlítani. Iszonyatosan jó élmény volt menni rajt. A célja után az etapon megálltak mellettünk a versenyzőtársak és kérdezték, hogy milyen időt mentünk, és meglepődtek, majd rögtön utána gratuláltak az eredményhez, mert tudták milyen nagy kihívás első ízben autózni ezen a pályán. Bár Julcsinak némiképp ismerős volt a helyszín, hiszen 6 évvel ezelőtt, egy alkalommal navigált már itt. A második szakasz előtt, az előttünk rajtoló párossal is váltottunk pár szót, barátságosak voltak velünk, de azt is látták, hogy gyorsak vagyunk, majdnem utol értük őket Valstagna-n. A következő gyorsasági, Marcesina, pedig 14,5 kilométeres volt, hosszabb, mint az előző. Ígérték, hogy figyelik a tükröt, és ha kell, akkor utat adnak nekünk. Erre végül szükség is volt, beértük őket. Sok időt nem veszítettünk, figyelt ránk a Follador-Fabbian páros, de pont az utoléréskor vontta el valami a figyelmüket rólunk, és az előzésnél elég szűk volt a hely. Nem így terveztük, de egy kicsit „megpöcköltük” őket hátulról, ám semmi gondot nem okoztunk ezzel szerencsére. Ezek után kölcsönösen elnézést kértünk egymástól. Ők azért mert nem láttak, mi pedig, hogy lökhárító találkozót tartottunk. Majd közvetlen ez után elmondták, hogy elintézték nekünk, hogy a későbbiekben kettő perccel rajtolhassunk el mögöttük. Korrekt, és segítőkész ellenfeleket ismerhettünk meg a személyükben. A másik két pályát, Laverda-t és Monte Corno-t is bődületes élmény volt átélni, aki ezeken a szakaszokon már ment, vagy legalább nézőként egyszer meglátogatta valamelyiket, az tudja igazán, hogy miről beszélek.

- Volt olyan a pályák között, nevezetesen a valsagnai szakasz, ahol 150 méteres tengerszint feletti magasságról rajtoltunk el, és 1100 méterig kapaszkodtunk fel körülbelül 9 kilométer

alatt - vette át a szót **Julcsi**. A pályabejáráson, amikor próbáltuk elképzelni, hogy miként abszolváljuk majd a visszafordítókat, akkor Anti egy picit megijedt, mert tényleg nagyon komoly feladat várt ránk, de igyekeztem megnyugtatni, hogy ne aggódjon, mert egy szakaszon belül is összesen 22 alkalom lesz arra, hogy gyakorolja a féktávokat és a visszafordítókat. ☺ Össze is jött szerencsére mindegyik, hibátlanul, - **folytatta Anti** és a gumitaktikánk is végig tökéletes volt, amihez mindig megfelelő guminyomást sikerült választanunk. Délután már jobban ismertük a gyorsaságikat, folyamatosan tudtunk gyorsulni, mégsem nyomhattuk nyakló nélkül a gázt, mert arra is figyelniünk kellett, hogy a célba biztosan beérkezzünk. A géposztályunkban hatalmas csatában voltunk a harmadik helyért, bő tíz másodperc előnyünk volt a félidőben, amit tudtunk növelni és igazából ekkor biztosítottuk be a bronzérmeket. Az utolsó két pályát már sötétben, az legutolsót szó szerint koromsötétben kellett teljesítenünk. Komolyan mondom, még attól is kiráz a hideg, hogy csak beszélgetünk róluk. Vadidegen környezetben, három tréningből, ilyennyire technikás pályákon, teljes sötétben nem volt könnyű letalálni. Minden elismerésem a Julcsié, mert hibátlanul végig mondta az összes pályát, biztonságosan, ám mégis gyorsan tudtunk haladni. Jól mutatja a kihívás komolyságát, hogy a 10-14 kilométeres pályákon még világosban is 10 perc körüli időket tudtunk menni. Rengeteg volt a ritmusváltás és az aszfalt minősége is sűrűn váltakozott. Vicces volt az egyik gyorsaságin, hogy egy bukkanós, tempós részen, - elsőre Julcsi vette észre - feltűnt egy pillanatra, a pálya mellett egy éppen ugrásra készülő róka, ami végül mégsem jött ki elénk. A következő körben én vettem észre, a ravaszdit. Ekkor bebizonyosodott a sejtésünk, ugyanis ez egy kitömött róka volt, és ahogy az később kiderült, a vörös tyúktolvaj, régóta a gyorsasági szakasz „ikonja”, aki most az időt lopta el sokaktól. Én is elvettem a gázt, biztosan mások is lassítottak, amikor meglátták, ezt a „csalit”.

A gyűjtőkben szendvicsekkel, üdítővel, fagyival, édességgel vártak minket, és mindössze pár perces csúszás volt az időtervhez képest, így szinte hibátlanak mondhattuk a szervezést. Nagyon jó érzés volt, ahogy az olasz versenyzők odajöttek hozzánk beszélgetni, és az

igencsak harmatos angoltudásuk ellenére, kézzel-lábbal mutogatva, de megértették egymást, nagyon szimpatikusan segítettek nekünk, és barátokoztak velünk. Véleményük szerint Olaszország legjobb versenye a Bassano-i, és mi ezt kétségek nélkül elhittük nekik. A célban nagyon boldogok voltunk, mert a 200 versenyautót számláló mezőnyben - egyedüli magyar indulóként - az abszolút 35. helyen értünk célba. A kategóriánkban bronzérmert szereztünk, és ami mindentől fontosabb az az, hogy a Mitropa kupán, a 2WD-s autók között sikerült begyűjtenünk az első helyet, amivel, a számításaink szerint, a bajnokságban is átvettük a vezetést, az évzáró verseny előtt. Hatalmas az örömünk, mert óriási logisztika és kihívás volt ez a futam, a Kanyik Motorsport számára, az élményeknek pedig se szeri, se száma. Összesen mintegy 1600 kilométert utaztak velünk a srácok, nagyon köszönjük a csapatunk és a szponzoraink segítségét, hiszen nélkülük aligha jöhetett volna össze ez a szenzációs eredmény - **lelkendezett Ifj. Kanyik, a Bassano-i hétvégék összefoglalásának a zárásaként.**

Már Olaszországban is adtunk munkát bőven a szerelőinknek, amiből elég sokat megoldottak a helyszínen, de rengeteg munkánk lesz itthon is, a Peugeot 208 R2-nkkel. Legközelebb az ADAC 3-Städte-Rallye vár ránk, Németországban. Ott kellene megküzdünk a Mitropa kupában, az év végi, kategória bajnoki titulusért. A futam október 19-20-án lesz, számolgatunk, de alapvetően szeretnénk ott lenni a rajtnál. Az indulásig nincs három hét sem hátra, rohamtempóban kell a kocsit ráncba szednünk, úgy gondolom, hogy nem fogunk unatkozni az előttünk álló időszakban. Mindeközben nagyon várjuk majd a bajnokság hivatalos állását, mert szeretnénk tudni, hogy pontosan hogyan is állunk, mielőtt bármiről döntést hoznánk. Lehet, hogy már elég jól... Pláne, akkor, ha Humar Aleksék, a legfőbb ellenlábasaink nem indulnak az ADAC 3-Städte-Rallye-n. Ha ezek a dolgok letisztázódtak utána hozzuk meg a végleges döntésünket a németországi versennyel kapcsolatban – **zárta le a beszélgetést Ifj. Kanyik Antal.**

Photo: MGR Images / Pro one media

Köszönjük a segítséget!

Kroon Oil, Elaforg 2000 Kft, Exclusive Tours, és Exclusive Change, Hidra Kft, Hidra Kecskemét, Pentolt, Alpha industries, Kanyik autószervez, 3D iclone, Schön kerékszervez

Elérhetőségek:

Facebook: <https://www.facebook.com/kanyikmotorsport>

Instagram: <https://www.instagram.com/kanyikmotorsport/>

Honlap: <http://kanyikmotorsport.hu/>